

60/84

Valumen 32

1 193

EPISTOLA EPISCOPI CARTHAGINENSIS

Una cum Capitulo suo

Ad Sanctissimum Dominum Nostrum

CLEMENTEM

Divinâ Providentiâ Universalis Ecclesiæ

PAPAM XI.

In qua calumnia Hispanis Præsulibus imposita, quod Constitutionem *Unigenitus* non admiserint, quia nullum ipsius præcesserit examen, reiicitur, & Apostolica Decreta à Romanis Pontificibus edita circa fidem, & mores, quæ ad Ecclesiam Universalem erudiendam pertinent, nullo præcedente examine esse omnino acceptanda demonstratur.

ROMÆ MDCCXVIII. Typis Jo: Francisci Chracas
propè S. Marcum in viâ Cursus.

Superiorum permisso.

R. 7359

AYUNTAMIENTO DE MURCIA
ARCHIVO
EST.º 8
TAB.ª I
N.º 3 (1)

EPISTOLA
EPISCOPALI
CARTHAGINENSIS

libra cum Capitulo suo

Ad Sanctissimum Dominum nostrum

CLEMENTEM

Divina Providentia Universalis Ecclesie

PAPAM XI.

In qua calumnias Hispanis prelatibus impostas, quod Constitutio
nem Vagantium non admittant, quia nullum ipsius prelatibus
examen, sententia, & Apostolica Decreta a Romanis
Pontificibus edicta circa fides, & mores, quibus Ec-
clesiam Universalem erudendam pertinet, nec
in precedenti examine esse omnino accu-
panda demonstrantur.

ROME MDCCLXXVIII. Typis Jo: Francisci Chesari
propet S. Marci in via Curia.

Superiorum permissu.

BEATISSIME PATER.

3

LITERIS Innocentij tota de hac re dubitatio sublata est, aiebat D. Augustinus (1) de Pelagianæ hæresi à S. Innocentio I. absque ulla Oecumenica Synodo proscripta. Quod & S. Prosper similiter firmavit: (2) Tunc istorum machinæ fractæ sunt, tunc in superbiæ socijs, ac principibus corruerunt, quando beata memoria Innocentius nefandi

erroris capita Apostolico mucrone percussit. Corruerunt sic attoniti, quod teste rursus Augustino: (3) Cælestius se B. Papæ Innocentij literis consentire professus est. (Erat enim Pelagianæ hæresis sectator) Hoc de illo ævo legimus.

2. At de nostro, quid auribus excepimus? Proh Deus! Quod edita Constitutione *Unigenitus*, qua S. V. Divino afflata Spiritu, voce Dei propositiones quasdam, unam nimirum supra centum, ex quodam libro Quesnel, Gallicè exarato, cui titulus latinè *Reflexiones morales in Novum Testamentum*, decerptas, ut omni Theologica censura usque ad hæresim respectivè dignas Apostolico gladio jugulavit, sicut prædecessores S. V. anathemate iniustas majori ex parte per suas literas nobis dederant: cum ea promulgata, expectare de Jansenistis hanc eandem Cælestij confessionem possemus; tam longè ab eis hæc humilis abfuit confessio, quàm suamet salus à verbis delictorum suorum. Etenim hi infensissimi veritatis, & auctoritatis Pontificiæ hostes, tanquam filij alieni mentientes, solatium miserorum in suis erroribus habere cupientes, sine intermissione indefessè cavillantes, labijs dolosis perverba loquentes, abducereque post se veritatis sectatores conantes, duo, ut non sine horrore suscepimus, execranda facinora commiserunt.

3. Unum ex criminibus est, quod ex Orthodoxis Præ-

A 2 fuli-

(1)
D. August. contra duas Epistol. Pelagianor. lib. 2. cap. 3.

(2)
D. Prosper de gratia, & libero arbitrio contra Casian. cap. 41. initio.

(3)
D. August. ubi supra cap. 4.

(Nō latet nos, pro Sanctissimo nulla opus esse locorum citatione, omnesq. superfluere, cui omnia testimonia præsentia sunt; quia tamen hæc Epistola typis excusa ad alienas manus deveniet; operæ pretium, duximus, & eas exprimere, & minutim signare: ut testimonia desiderantibus faciliùs appareant, & innumera alia legentibus obvia hac occasione fiant.

4
sulibus, qui in Gallia præfatam Constitutionem solem-
nissimè in comitijs suis ferè uno ore admiserant, multos
perperam agentes interturbarunt, persuaseruntque, ut
de ea dubitarent, acceptare renuerent, obedientiam
differrent, explicationem peterent, auctoritatem infal-
libilem Romani Pontificis in dubium denuo vocarent,
ad accedentem Ecclesiæ consensum defectu Concilij re-
currerent, nonnullosque, ut ad futuram Oecumenicam
Synodum appellationem interponerent, ejus reforma-
tionem expectarent, & alia id genus. Hoc semper insa-
nè conantes, ut infallibilitatem Romanorum Pontificum,
cui valde stomachantur, quamque deglutire non valent,
& in quam semper insultant, & evertere, si possint, sa-
tagunt, etiam Catholici suis cavillationibus decepti,
cæcutientes insectentur.

4. Quod, ut obrineant, maximè conantur callidè
ostendere, se obsequium (Scripturam, Concilia, & Pa-
tres deridendo) Præsulibus præstare in eo, quod enixè
adstruant, mordicusque propugnent: Episcopos in Con-
cilio generali supra Romanos Pontifices esse, hosque
illis sic congregatis subijci, ab illisque ita collectivè
sumptis posse judicari. Et ita, ut hanc infallibilitatem
evellant, pessudent, & dissipent, non verentur, nec
timent Romanorum Pontificum Primatum universalis Ec-
clesiæ, eorumque Monarchicum gubernium, ac plenam
& supremam in universalem Ecclesiam potestatem, to-
ties à Concilijs definitam, re ipsa (etsi in terminis non
audeant) audacter destruere, ita Aristocratia hæc om-
nia vafre miscendo, &, ut dicunt, temperando, quod
nec Primatum, nec plenam, supremamque in univerla-
em Ecclesiam potestatem relinquunt, sed monstrum
quoddam fingant, quod nec Monarchia, nec Primatus,
nec plena, & suprema potestas, sed pura chimæra est.
Quod totum deglutire, & cum eo Orcum ipsum, æter-
nalesque flammæ non refugiunt, ut virus tantum, tam-
que virulentam rebiem in Romanum Pontificem, inque
ejus infallibilem auctoritatem mordaciter evomant. Heu
nefanda crimina! Vah, qui destruere Ecclesiam Dei,
fundamentum ejus conterendo, tanto livore conantur!
Sed portæ inferi non prævalebunt adversus eam.

5. Inspiciant Jansenistæ retroacta tempora, revolvant
histo-

historiæ Ecclesiasticæ antiqua monumenta . Quid passa fuit Ecclesia ab anno 476. usque ad 499. ? omnibus notum est . Tam densæ tenebræ ubique per annos 23. terram operierunt , quod teste Baronio: (4) *Maiori intelliges esse digna ploratu, si Christianæ Religionis huius temporis damna perpendas . Videre namque est totum Christianum Orbem sub hæreticorum Principum Dominio constitutum ; nullumque penitus Catholicum Regem alicui saltem exigua Provincia dominari . Quod ipsum Spondanus , & Cardinalis Bellarminus testantur . (5) Prævaluitne infidelitas tanta contra Ecclesiam ? Testem experientiam ipsam habemus . Dicat iterum Baronius : (6) *Quis hæc considerans , animum non despondens , consternatus penitus mœrore lacrymis decoctum silentio devoret , dum Ecclesiam vehementioribus undique undis propemodum mersam intelligit ? Sed manet terra , Cœloque firmior , qua portas inferi vim omnem Sathanicam adversus eam minimè prævalituram Dominus pollicitus est . Fremat igitur quantumvis pelagus , sæviant venti , grandines increbrescant , explodantque nubes densa fulgura , insuper, & deorsum evomant ignes inferi portæ , omnesque in eam rugiant feri leones , ibi degentes demones : Stabit tamen semper ovile Christi , & navicula Petri incolumis apparebit .**

(4)
Baron. anno 476.
num. 6. tom. 6.

(5)
Spondan. anno 499
num. 4.
Bellarmin. in Chronolog. ad annum 495.

(6)
Baronius ibid.

6. A Gallia equidem anno 499. orta fuit radians stella , quæ mundum illustrans caliginem tantam dissipare cœpit . Audiant Jansenistæ , qui florentissimum hoc Regnum in tantum dedecus trahere in præsentiarum molliuntur , quod illius Regnicola Spondanus tradit : (7) *Sed vide providentiam Dei . Quo enim tempore tam densæ tenebræ operirent ubique terram , & caligo populos , adeo , ut nullus penitus in universo esset Orbe Princeps Catholicus ; in Gallijs planè divinitus novæ lucis fulgidum sydus apparuit , quo universa Catholica Ecclesia deberet in infinita sæcula illustrari . Hoc enim ipso anno , qui Clodovei Francorum Regis numeratur 15. idem Clodoveus A Sancto Remigio Episcopo Rhemensis cum majori parte suorum baptizatus est . Hæc Spondanus de illo sæculo . Quid de præsentis misera tempestate dicere nos valebimus ? Quandoquidem tantum lumen per totum Orbem Christianum splendescens hodie Jansenistas obtenebrescere maximo pere cupere videmus , & prima illius Regni luminaria ,*

(7)
Spondan. ibid.

ut hoc adipiscantur, ad suum sensum trahere moliri. Væ miseris! Sed nec his contenti, ad nostram etiam Hispaniam sua audacia se extendit.

7. Cum alterum facinus, quod dein commisisse excepimus, sit, de Hispanis Præsulibus proferre, & insanè evulgare, Heu Heu! neque præfatam Constitutionem admisisse, nec illi consensum præbuisse, nec obedientiam præstitisse, immo nec, ut par erat, potuisse; cum nullum Constitutionis præcesserit examen. Hanc impudentissimè notam nobis imponendo (hei nobis miseris, si tanto facinore implicati fuissetus!) ea temerè ducti ratione, quod cum ad manus nostras pervenerit, & per Sanctæ Fidei in his Regnis pollens Tribunal fuisset fidelibus, ut invaluit mos, ex fuggestu promulgata, siluerimus, nec eam in examen venire curaverimus. Ac si auditum de Hispanis aliquando fuerit, Decreta, Constitutionesve Apostolicas à Sede Petri per Romanos Pontifices editas, & promulgatas aliter quàm silentio eos unquam acceptavisse; vel Decreta circa fidem, & mores, quæ ad Ecclesiam universalem in doctrina fidei, vel morum erudiendam, & pascendam à Romano Pontifice tanquam Christi Vicario procedunt, examine, consensuve ullo egere potuissent: liberumve, nec uni ex Orthodoxis ea acceptare, vel respuere usquam fuisset, vel futurum esse posset; quum omnia circa fidem à Romanis Pontificibus ex Cathedra definita, ut infallibilia, nullique errori obnoxia, nullo præcedente examine, amplecti, illisque assensum præbere cuncti omnino teneamur.

8. Idcirco, B.P., etsi debitam nostram Decretis Apostolicis reverentiam, quam cum primo lacte de matrum uberibus suximus, quodammodo offendi existimemus, si de ea aliud præter fidem, & conscientiam nostram (de quo S. V. certam esse omnino supponimus,) authenticum testimonium demus, & proferamus; cum præter assensum, qui præstari continuò debet omnibus Decretis, quæ pro Universali Ecclesia in doctrina fidei, vel morum erudienda, ab ea procedunt, non alio consensu, nec acceptatione, minusve examine ullo egere credamus, & firmiter teneamus: tamen quia sapientibus, & insipientibus debitores sumus, ut cunctis in Orbe Christiano degentibus tam flagitiosum Jansenistarum

men-

mendacium, quo tam execrandam notam Religiosissimo nostro Regno, ejusque Præsulibus imponunt, innotescat; operæ pretium duximus, silentium abrumpere aliquando, Capitulumque nostrum, Viris sapientia, virtute, & eruditione florentibus pollens, in offensione tanta excitare, ut una nobiscum, more solito, ante diem ad hoc specialiter convocatum, uno sensu, Nostri, & totius Cleri hujus Diœcesis nomine explicitum, authenticumque obedientiæ nostræ Constitutioni *Unigenitus* confestim præstitæ testimonium exponamus.

9 Quod adimplentes, hodie post Missarum Solemnia, opportunè (non sine animi nostri ingenti exultatione) occurrenti Festo SS. Apostolorum Petri, & Pauli, uno ore, animo non diviso, fideque una fatemur, notumque facimus omnibus, qui tam probam maculam, nævumque tam foedum nobis impingere ausi fuere, laudatæ Constitutioni *Unigenitus*, ex quo ad manus nostras pervenit, protinus obedientiam, ut ipsius Domini voci per Os Petri prolata, incunctanter omnes præstitisse, cunctasque in ea contentas propositiones, ut reprobas, tantaque censura dignas, depulisse, utque exosas, & damnatas una cum libro *Quesnel*, ex quo decerptæ fuerunt, à nobis, Orthodoxisque omnibus curæ nostræ commissis, cum eisdem qualificationibus, quibus percussæ sunt, semper à nobis habendas, & sic tenuisse eas, & tenere, Eandemque obedientiam quibusvis Constitutionibus, & Decretis, quamquam à S. V. se sola, vel à Romanis Pontificibus sui successoribus, dummodo ex Cathedra ad Universalem Ecclesiam in fide, vel moribus erudiendam procedant, jugiter sine cunctatione esse præstituros.

10. Quam obedientiam denuo lubenter ingeminamus: In cujus perenne testimonium, sequentem publicam protestationem exhibemus. *Primò tenemus, & confitemur cunctos, qui nomine Christiano gaudent, præfatam Constitutionem Unigenitus Dei Filius, pariterque Decreta omnia à Sancta Sede circa Fidem, vel mores, etiam absque ulla Oecumenica Synodo procedentia, uti infallibilia, nullique errori obnoxia confestim sub anathemate amplecti, & obedire teneri.*

11. *Secundò: Nemini, sub eodem anathemate, fas esse à laudata Constitutione, nec ab ullo alio Decreto ex Cathe-*

dra procedenti ad Oecumenicum Concilium provocare, neque illius confirmationem expetere, expectareve; sed cunctos omnino fateri debere: Romanos Pontifices canonicè indubiè electos, uti Christi Vicarios, & Petri successores Primatu, & gubernio Monarchico praditos esse: Nullique Concilio Universali subisci, sed superiores omnibus esse: Nullumque nisi eorum auctoritate, quod legitimum, & Canonicum sit, posse congregari: Neque ab ullo eos judicari: Neque à Pontificibus circa Fidem judicata ullo modo reformari: Nec circa mores, disciplinamve Ecclesiasticam, aut Christianam, nisi eis annuentibus, mutari: Quinimmo ab universali Concilio statuta, sive ad Fidem, sive ad mores pertineant, ut vim habeant, ab illis confirmari debere.

12. Tertiò: *Nec ulli, consequenter, sub eodem anathemate licere, nec unquam licuisse ad Ecclesie supervenientem defectu Concilij consensum pro hac infallibilitate Decretorum, Constitutionumve recurrere, illumve ad hanc obedientiam præstandam expetere, expectareve.*

13. Hæc est, B. P. Episcopi Cartaginensis, pariter ac ejus Capituli plana, & aperta confessio. Ad hæc tria capita cuncta privilegia à Christo Domino in Beato Petro Sanctitati vestræ concessa, & in unum, in infallibilem nimirum auctoritatem conspirantia, redacta conspiciamus. Hæc trina confessione cuncta gratanter complectimur. Et ita omnia tibi fuisse concessa constanter credimus, & tanquam Fidei regulam usquequaque tenuimus, ac tenemus, & ad agonem usque affatim tenebimus. Hæc semper fuit, est, & perpetuò erit Fides nostra. Hanc ex Oecumenicis Concilijs, in Scriptura, & Patribus fundatis didicimus. Hacque fide, suomet exemplo edocti, laudatam S. V. Constitutionem *Unigenitus* confestim suscepimus, & denuo reverenter excipimus. Ephesina enim Synodus lecta Epistola dogmatica S. Cœlestini Papæ, in qua Nestorium absq; ulla Oecumenica Synodo damnavit; protinus in hæc verba acclamatorio sermone prorupit. (8) *Hoc justum judicium, novo Paulo Cœlestino. Cœlestino custodi Fidei. Cœlestino universa Synodus gratias agit.*

(8)
Ephesina Synodus
p. 2. c. 2. Extat to. I
Concilior. fol. 1471.
juxta collectionem
novissimam P. Joannis
Harduini, excusâ
post Labbeanam, P. 1.

14. Concilium Chalcedonense, cui 600. PP. affiderunt, lecta Epistola dogmatica Sanctissimi Leonis Papæ ad Flavianum missa, in qua absque ulla pariter Oecumenica

nica

9
 nica Synodo Eutychem, Dioscorum, & alios hæreticos
 damnavit, in hæc similiter prorupisse legimus: (9) Reve-
 rendissimi Episcopi clamaverunt: expositionem alteram nul-
 lus fecit, neque tentamus, neque audemus exponere... Ce-
 cropius R. Episcopus Sebastopolitanus dixit: Emerferunt, quæ
 ad Eutychem pertinebant, & super ijs forma data est à
 Sanctissimo Archiepiscopo Romæ Urbis, & sequimur eum,
 & Epistola omnes subscripsimus. Reverendissimi Episcopi
 clamaverunt: Ita omnes dicimus, sufficiunt, quæ exposita
 sunt, alteram expositionem non licet fieri. Et alibi: (10) Re-
 verendissimi Episcopi clamaverunt: Omnes sic credimus.
 Papa Leo sic credit. Anathema ei, qui partit, & ei, qui di-
 vidit. Hæc fides Leonis Archiepiscopi. Leo sic credit. Et
 alibi: (11) Anathema ei, qui non ita credit: Petrus per
 Leonem ita loquutus est. Et alibi: (12) Omnes Reveren-
 dissimi Episcopi clamaverunt, Dioscorum Deus deposuit.
 Dioscorus justè damnatus est. Dioscorum Christus deposuit.
 Et alibi: (13) Qui non consentit Epistola Sanctissimi Ar-
 chiepiscopi Leonis hæreticus est.

15 Sexta Generalis Synodus, lecta pariter Epistola
 Sancti Agathonis Papæ ad Imperatores Constantinum,
 Heraclium, & Tiberium missa, in qua etiam absque ullo
 Oecumenico Concilio hæresim Monothelitarum anathe-
 mate inussit, hæc continuò protulit: (14) Inspiratione
 Sancti Spiritus conspirantes, & ad invicem omnes consonan-
 tes, atque consentientes, & Agathonis Sanctissimi Patris
 nostri, & Summi Papæ dogmaticis literis ad vestram for-
 titudinem missis consentientes. Et infra: Confessionem tibi à
 Deo scriptam illa Romana antiqua Civitas obtulit, & dog-
 matum diem à vespertinis partibus extulit. Charta, &
 atramentum videbatur, & per Agathonem Petrus lo-
 quebatur.

16 Septima Generalis Synodus, lecta similiter Episto-
 la dogmatica Sancti Adriani I. ad Tharasium Patriarcham
 Constantinopolitanum scripta, in qua etiam absque ullo
 Generali Concilio hæresim Iconomachorum perculit:
 & similiter audita ea Tharasij confessione continuò ab eo
 facta, in qua, ex illo Pauli ad Romanos. 1. Fides vestra
 annuntiatur in universo Mundo, deducit, Adrianum ex
 hoc privilegio non nisi verum circa imaginum veneratio-
 nem potuisse docere, in hæc confestim prorupit: (15) To-
 ta

rifis anno 1714. Et
 tom. 2. fol. 282. ju-
 xta collectionem Bi-
 nii præ manibus fre-
 quentiozem Lutetie
 Parisiorum edit. an-
 no 1636.

(9)
 Concil. Chalcedon.
 p. 2. act. 2. extat to. 2
 fol. 286. juxta col-
 lectionem Hardui-
 nam, & tom. 3. fol.
 211. juxta collectio-
 nem Binianam.

(10)
 Idem ibid. juxta
 Harduinâ collectio-
 nem fol. 290. Et ju-
 xta Binianam, fol.
 214.

(11)
 Idem ibid. fol. 306.
 juxta collectionem
 Harduinâ, & 309.
 juxta Binianam.

(12)
 Idem ibid. act. 4.
 fol. 414. juxta colle-
 ctionem Harduinam,
 & 309. juxta Bi-
 nianam.

(13)
 Idem ibid. juxta
 Harduini collectione
 fol. 418. juxta alte-
 ram Binii 312.

(14)
 Sexta Synod. act.
 18. Sermonè accla-
 matorio. Extat to. 3.
 fol. 1419. juxta col-
 lectionem Harduinâ,
 & juxta Binianam
 275.

(15)
 Septima Synod. act.
 2. Extat tom. 4. fol.

103. in collectione
Harduini, & tom. 5.
fol. 570. in collectione
Binii.

(16)

Octava Synod. act. 1.
extat to. 5. fol. 744.
in collectione Har-
duini, & in colle-
ctione Binii, fol.
719.

ta Sanctissima Synodus ita credit, ita sapit, ita dogmatizat.

17. Octava Synodus, de Decreto Nicolai I. & Adriani II. Photium damnante, illud amplexans, illique consentiens, ut nos erudiret, una cum ipsis hæc facta fuit:

(16) *Quod auctoritas Apostolica Sedis vestra decrevit, tota mente sequimur, & religiosa devotione veneramus, atque pro nosse, & posse nostro pia intentione, ac spirituali consilio defendimus. Quoniam sicut prædiximus, sequentes in omnibus Apostolicam Sedem, & observantes ejus omnia Constituta, speramus, ut in una Communionem, quam Sedes Apostolica prædicat, esse mereamur, in qua est integra, & vera Christianæ Religionis soliditas; promittentes etiam, sequestratos à Communionem Ecclesiæ Catholicæ, id est, non consentientes Sedi Apostolicæ, eorum nomina inter Sacra non recitanda esse Mystera.*

18 Si ergo festinatione, reverentia, & fide tanta SS. Oecumenica Concilia Decreta dogmatica Romanorum Pontificum absque ulla Oecumenica Synodo edita, ita amplexata fuerunt; Quemadmodum omnes Ecclesiæ Patres, tum Græci, tum Latini à primo Sæculo fecerunt, & reliqua omnia universalia Concilia fecere, & nos facere docuerunt, & ad illud cunctos teneri, diserte statuerunt (quorum testimonia, quibus hæc veritas definita demonstratur, longum esset referre, plenaque manu huc inferere valeremus, nisi latiori calamo hæc nostra triplex confessio foret proseguenda.) Quomodo aliter cum Constitutione *Unigenitus* procedere, nisi omnia oblivioni tradendo, fas nemini esse poterat?

19 Et Hispanis præcipuè, qui à primo Toletano Concilio, sæculo IV., etiam ante laudata Generalia Concilia, de hoc in Decretis Fidei uno verbo per sequentem definitionem, quæ nobis sola sufficeret, sumus instructi:

(17)

Concil. Toletan. I.
in assertione Fidei in
fine. Extat in colle-
ctione Harduini tom.
1. fol. 994. Et in
collectione Binii, to.
1. fol. 741.

(17) *Si quis contra Sedem S. Petri faciat, anathema sit. Sicut etiam à Sapientissimo Nostro Doctore D. Isidoro Hispalensi, qui de tota hac re in trina nostra confessione contenta, in Persona Episcopi Eugenij nos, tanquam integerrimus Sacrorum omnium Canonum custos, & Toletanorum Conciliorum fidelissimus executor erudit, & insuper edocet de offensione, quæ Cathedræ Petri, Sedi, que illius inferretur, si aliud ab eo, quod de auctoritate*

Ro-

Romanorum Pontificum ejus successorum sentimus, forsan traderemus. Ait enim (18) *Majoris sententiae innodatio, nisi ex dispensationis articulo à minori nequaquam valeat enodari, sed potius ab inferiori prolata, à superiore jure mediante cassetur, Orthodoxi quidem Patres Spiritus Sancti auctoritate praevia sanxerunt. Aliter autem quolibet adstruente, sicut est vestrae prudentiae cognitum, pravum suborietur, scilicet gloriatio securis contra eum, qui secat in ea. Quod verò de paritate agitur Apostolorum: Petrus praeminet cæteris, qui à Domino audire meruit: Tu vocaberis Cephas: Tu es Petrus, &c. & non ab alio aliquo, sed ab ipso Dei, & Virginis Filio honorem Pontificatus in Christi Ecclesia primus suscepit. Cui etiam post Resurrectionem Filii Dei ab eodem dictum est. Pasce agnos meos, agnorum nomine Ecclesiarum Praelatos notans. Cujus dignitas potestatis, etsi ad omnes Catholicorum Episcopos est transfusa, specialius tamen Romano Antistiti singulari quodam privilegio, velut capiti, cæteris membris celsior permanet in aeternum. Qui igitur debitam ei non exhibet reverenter obedientiam, à capite sejunctus Acephalorum schismati se reddit obnoxium, quod sicut illud Sancti Athanasii de fide Sanctae Trinitatis, Sancta Ecclesia approbat, & custodit, quasi sit fidei Catholicae articulus. Quod nisi quisque fideliter, firmiterque crediderit, salvus esse non poterit.*

20. De quo pariter Jansenistæ, si tanti Concilij, Doctorisque tanti testimonio edoceri renuunt, instrui abs dubio valerent, si ad propria Concilia, Doctoresque suos similiter recurrerent. Habent enim Concilium Arelatense, tempore SS. Leonis Papæ congregatum, quod ad ipsum Leonem de Epistola eius dogmatica, in qua Eutychem damnavit, hæc illi indixit (19) *Lectis Beatitudinis vestrae literis, & omni instructione patefacta, omnes intra Gallias constitutos exultare mox fecimus. . . . Apostolatus vestri scripta ita ut Symbolum fidei quisquis redemptionis Sacramenta non negligit, tabulis cordis adscripsit. Et infra: Apostolicæ veritatis luce perfusus, errores sui tenebras derelinquat, magisque sequatur, & credat, quod per os vestrum Dominus noster Jesus Christus de Sacramento Incarnationis suæ docet. Necnon habent Concilium Arausicanum II. in quo hæc PP. opportunissime, pro præsentis materia illis tradidere: (20) *Pervenit**

ad

(18)

D. Isidorus Hispanensis Epistola ad Eugenium Episcopum, quæ est 8. in ordine. Extat fol. 398. ejus operum Matrivi excursorum anno 1599. De ejus certitudine apud Hispanos non est dubium; etsi in editione Parisiensi Anno 1691. hæc, sicut & aliæ Epistolæ sint omnino omissæ. Licet in titulo Epistola, quis fuerit iste Eugenius non exprimatur, constat fuisse Toletanum Episcopum, qui Justo successit, quique præfuit V. Concilio ibidem celebrato Anno 636. post tres annos à celebratione IV. Concilii Toletani, cui D. Isidorus præfedit. Et hæc Epistola abs dubio ea occasione à Sancto Doctore fuit scripta, quod multi tunc temporis renuebant admittere librum Apocalypsis ut Canonicum; cum tamen à Sancta Sede ut tale esset

declaratum, ut ex eodem Concilio Canone 16. constat. Ubi Isidorus, & PP. dicti Concilii statuerunt, ut Canonicum habendū, quia à Romanis Pontificibus ita erat cōstitutum. Et videri etiam potest Canon. 6. in quo PP. nihil definire circa Baptismum per trinā immersionem factum, ausi fuere, usq; dum Apostolica Sedes de hoc consuleretur. Ex quibus manifestè apparebit consonantia hujus Epistolę cum Doctrina ab ipso S. Doctore in hoc IV. Concilio tradita. Et hoc est Conciliū, ad quod nuperis mensibus Doctor quidam Sorbonicus Hispanos per suas Epistolas remittebat, ut in eo cōspiceremus quomodo Decreta RR. PP. ex ipsis Conciliis Tolletanis examine, & acceptatione egeant, ut vim habeāt: cum oppositum ex illo manifestissimè appareat.

ad nos esse aliquos, qui de gratia, & libero arbitrio minus cautè, & non secundum fidei Catholice regulam sentire velint: unde id nobis secundum auctoritatem, & admonitionem Sedis Apostolicę justum, & rationabile visum est, ut pauca Capitula ab Apostolica nobis Sede transmissa. . . . Ad docendos eos, qui aliter quàm oportet sentiunt, ab omnibus observanda proferre, & manibus nostris subscribere deberemus. Quibus lectis, qui hucusque non sicut oportebat de gratia, & libero arbitrio credidit, ad ea, quę fidei Catholice conveniunt, animum suum inclinare non differat. Et immediatè exprimit omnia credenda, juxta ea, quę à S. Sede fuerunt ipsi tradita.

21. Nec minus instructi evaderent, si ab illis duobus luminaribus cunctam Galliam illustrantibus D. Thoma, & D. Bonaventura super tota hac re lumen recipere non recusarent. Habent enim utrumque: & unum, & alterum in Beato Augustino Triumpho, seu de Ancona, ex Augustiniana familia, eorum Discipulo, Doctore celeberrimo Parisiensi, in doctrina, & sanctitate conspicuo, de quo miras laudes Jacobus Philippus, Artmanus Schedel, Tritemius, Raphael Volateranus, Sixtus Senensis, & alij quamplurimi concinunt, & præconizant, qui utriusque Magistri sicut, & Patris eius Augustini doctrina illuminatus, hæc, rigore scholastico disputando, egregiè tradit (21) *Respondeo dicendum, quod una est fides totius Ecclesie, & modernorum, & antiquorum juxta illud Apostoli ad Ephesios 4. Unus Deus, una fides, unum baptisma. Ad illum autem pertinet determinare, quę sunt fidei, qui est caput totius Ecclesie. Talis autem est Summus Pontifex Successor Petri, pro cujus fide singulariter rogavit Salvator. . . . Sicut ergo omnes quęstiones emergentes de lege, & de cultu Dei reservabantur Moysi determinanda; Sic omnia, quę sunt fidei Christiane, Papę est propriè determinare. Unde dicit Cyrillus in libro Thesauri: Ut membra maneamus in capite, in nostro Apostolico Trono Romanorum Pontifice maneamus: à quo nostrum est quærere, quid credere debeamus. Et alibi (22) Papam ergo possit aliquid addere supra illa, quę sunt fidei, dupliciter potest intelligi: vel quantum ad dubiorum interpretationem, & terminationem, vel quantum ad occultorum, & implicitorum explicationem, utroque modo potest Papa aliquid addere*

dere super illa, quæ sunt fidei: quia si aliqua sunt dubia, & obscura in fide, ad eum pertinet interpretari, & determinare. Post cujus determinationem hæreticum esset contrarium pertinaciter asserere.

22. Et alibi (23) Sine Papa ergo, vel eius auctoritate in Concilio nulla fieri potest electio de his, quæ proponuntur; ideò dicitur 16. dist. Auctoritas congregandorum universalium Conciliorum penes Apostolicam Sedem residet: quia absque Romani Pontificis auctoritate Concilium nec firmitatem, nec auctoritatem habet. Est similiter alia ratio, quare à Papa ad Concilium appellari non potest; quia, &c. Et alibi: (24) Solus etenim Papa dicitur esse Vicarius Dei: quia solum, quod ligatur, vel solvitur per eum, habetur solutum, & ligatum per ipsum Deum. Sententia igitur Papæ, & sententia Dei una sententia est: sicut una sententia est Papæ, & Auditoris ejus. Cum igitur appellatio semper fiat à minori Judice ad superiorem, sicut nullus est major se ipso: ita nulla appellatio tenet facta à Papa ad Deum: quia unum Consistorium est ipsius Papæ, & ipsius Dei, cujus Consistorij Claviger, & Ostiarius est ipse Papa. Nullus ergo potest appellare à Papa ad Deum; sicut nullus potest intrare ad Consistorium Dei, nisi mediante Papa, qui est æternæ vitæ Consistorij Claviger; & Ostiarius; & sicut nullus potest appellare ad se ipsum, ita nullus potest appellare à Papa ad Deum: quia una sententia est, & una curia Dei, & Papæ.

23. Et alibi: (25) Respondeo dicendum, quod Articulus Fidei est credere Unam Sanctam Catholicam, & Apostolicam Ecclesiam. Unitas autem istius Ecclesiæ, & firmitas est ex unitate, & firmitate Capitis. Quicumque autem credit à Papa posse appellari in præsentis vitæ ad hominem, credit, aliud caput esse in Ecclesia præter Papam, & sic non credit Ecclesiæ unitatem. Quicumque autem credit, à Papa posse appellari ad Deum ordine judiciario, credit, hujusmodi ordinem judicarium non esse à Deo institutum inter homines fieri in præsentis vitæ, & sic peccat contra Apostolicam auctoritatem. Hæc fuit doctrina in Gallia semper edocta, hæc veritas semper credita, tamquam ab Oecumenicis Concilijs, ex Scriptura, & PP. tradita.

24. Hæcque, B. P. constantissima fides nostra. Quod enim

Concil. Arelaten- se jussu S. Leonis Pa- pæ celebratum, ut constat ex ejus Epi- stola 110. ad Rabe- nium Arelatensem Archiepiscopum, in qua hortatur, ut E- pistola ejus dogmati- ca ad Flavinianum missa, universis Fra- tribus in Gallia con- stitutis innotescat. Extantque citata verba in Epistola ejusdem Rabenij A- relatensis, & alio- rum Episcoporum ad ipsum Leonem, quæ locum suum inter Epistolas ejusdem Leonis habet, inter 51. & 52. ejus ope- rum.

Concil. Arausican. 2. in Gallia Narbo- nensi celebratū tem- pore Felicis P. IV. S. Casario Arela- tensi Archiepiscopo eius Præside. In Præfatione, seu cap. 1. Extat tom. 2. Cō- ciliar. fol. 1097. in collectione Hardui- na. Et in Biniana, tom. 3. fol. 830.

B. August. Triūph. de Potestate Eccle- siastica, quæst. 10. art. 1. in corpore.

Idem ibidem, art. 3. in corpore.

(23)
Idem ibidem, quest.
6. art. 6. in corpore.

(24)
Idem ibidem art.
3. in corpore.

(25)
Idem ibidem quest.
7. art. 8. in corpore.

(26)
Octava Synodus,
Actiōne 8. in res-
pōsione Concilij ad
1. Adriani II. allo-
tutionem extat to. 5.
fol. 864. iuxta col-
lect. Harduinam. Et
tom. 6. fol. 785.
iuxta Binianam.

enim Oecumenica Concilia de Decretis dogmaticis Romanorum Pontificum, facta fuerunt: quod de nostra debita obedientia, ac de eorum infallibilitate senserunt, ac statuerunt, pariter & nos de Constitutione, auctoritateque Vestra sentimus. Hoc tenemus: & uti in trinis nostris confessionibus continetur, omnia sic credimus. In hac fide moriemur. Pro ea propugnanda, si opus est, sanguinem nostrum ad animæ usque deliquium fundere, parati sumus. De eoque cunctos, qui aliter de nobis audacter fuerint suspicati, certos facimus.

25. Solummodo enim nobis superest, ut finem huic Epistolæ ponamus, quod una voce, cordeque, & animo uno, quæ de Adriano II. 8. Synodus expressit, eadem & Nos de S. V. repetamus: (26) *Quia cor Apostolatus tui gratia Sancti Spiritus conspicimus illustratum; repletum est gaudio os nostrum, & lingua nostra exultatione, ideoque innumeras laudes, & cantica spiritualia Domino decantantes, Pontificium vestrum Divinæ Majestati perpetuò servandum quotidie commendamus; quia Paternarum traditionum strenuus executor, & Sedis Apostolicæ privilegiorum diligens conservator, atque Apostolicæ memoriæ decessoris vestri constitutorum ferventissimus, ut cernimus, zelator existis.*

26. Hoc B. P. quod S. Synodus de Adriano concinuit, & Nos de S. V. buccinamus. Quod à Deo pro illo flagitavit, pro S. V. sine fine continuò petimus: utque perpetuò incolumem S. V. fervet, prout Ecclesia Sancta, hac præsertim misera tempestate, eget: Nosque obsequentissimi S. V. Filij ardentissimè concupimus.

Tandemque, ut ad metam hujus Epistolæ perveniamus, in præmissorum fidem hoc explicitum, authenticumque testimonium nostri, ac totius Diæcesis nomine, manibus nostris subscriptum, & per præsentem Capituli nostri Secretarium signatum, nostrisque sigillis munitum, alacriter in Aula Capitulari huius nostræ Cathedralis Ecclesiæ damus Murciæ, eadem die 29. Junij anno 1718.

SANCTISSIME PATER

Ad B. V. Sacros Pedes provoluti
Humillimi, & obsequentissimi filij.

VARIOS

VL. 3°

AYUNTAMIENTO
DE MURCIA
ARCHIVO

EST.º 8

TAB.ª I

N.º 3 (1-19)